

færdige alle de Skjoder og Obligationer, som udstedtes paa det Sted i Riget, hvor de største Omsætninger skete, og da Reglen der var, at et Dokument gjaldt fra det Øieblik af, da det blev indført i vedkommende Protokol, er det en Selsølg; at jeg kan se; at det kan lade sig gjøre. Her møder imidlertid netop den Indvending, som den ærede Minister anerkjendte for at have Noget at sige, at man her i Danmark har visse Retsdage, medens Udskriftsdokumenter og Pantebreve i Hertugdømmerne, hvor man ikke kjender Thinglæsning, kunne udstedes hver eneste Dag. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi her i Landet have en anden loerlig Indretning i det praktiske Liv, som ogsaa staar i Forbindelse med dette Spørgsmaal om, hvorvidt Dokumenters Retsvirkning skal regnes fra deres Thinglæsning eller fra deres Dato, og det er vore velsignede Terminer. I Terminstidene har det overordentlig stor Betydning i det praktiske Liv, at Dokumenterne have Gyldighed fra deres Udstedelsesdag, thi da kunne mange Forhold meget let afvikles, som under en modsat Regel meget vanskelig vilde kunne afvikles. Hvis §§ 154 og 159 blive staaende, vil det f. Ex. ikke være muligt at erholde Laan af Kreditforeningerne uden de allerstørste Besværligheder. Dernæst maa jeg erklære, at det forekommer mig, at disse Paragrafer, om man ogsaa kan sige, at de høre hjemme i denne Lov, dog i lige saa høj Grad, ja, i endnu højere Grad høre hjemme i en Lov, der omhandler Thinglæsningsvæsenet i det Hele taget. Endelig skal jeg udtale, at Grunden til, at jeg er bange for, at disse Paragrafer skulle gjøre en Ulykke ved 3die Behandling, er den, at jeg anser det for nødvendigt, at man, naar man rører ved de faste Eiendomme, maa røre ved dem med Barmhæd. De ærede Medlemmer ville erindre, at det ikke er længere siden end ifjor, at der her i Thinget behandledes et Lovforslag, som vilde frigive Rentefoden for Udlaan i faste Eiendomme; men naar man huffer paa den Opposition, som da kom frem, vil man meget let finde, at, saasnart der er Tale om i det daglige Liv at forandre Reglerne for faste Eiendommers Afhændelse og Pantstætning,

berører det Folket i dets Helhed. Jeg vil gjerne indrømme, at det tilbørlig er en stor Bidsfarelse, naar man lægger saa megen Vægt paa saadanne nye Reglers Indførelse, men de have alligevel Meget at sige i det praktiske Liv, og alle de Bausfeligheder, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har omtalt, at det vilde medføre, ere ikke rent ud Overtro; de have en hel Del Virkelighed. Jeg skal yderligere fremhæve, at det forekommer mig, at det, nu da den store, nye Retsordning er i Vente, vilde være uheldigt, om den første Lov i Rækken af Reformerne — thi jeg anser den foreliggende Lov for at høre med til denne Række — skulde indføre Bestemmelser, som i det praktiske Liv maatte virke afftrækkende i Henseende til en videre Gjennemførelse af Forandringer i Retsordningen. Den høitærede Minister og den ærede Ordfører have fremhævet, at der under den nuværende Tingenes Tilstand kan finde Svig Sted, og det er sikkert, at Svig kan finde Sted, men den finder ikke Sted i 1 af 100,000 Tilfælde, hvortil praktiske Bausfeligheder vilde møde saa godt som i ethvert Tilfælde, hvis de to Paragrafer blive staaende, som de nu staa. Paa denne Frygt for Svig skal man altsaa ikke lægge videre Vægt, thi vil man optælle, hvor ofte Noget har udstedt dobbelte Skjoder og Pantebreve, vil man finde, at Tallet ikke er ret stort. — Endelig vil jeg fremhæve lige over for den Bemærkning, at Flertallet her kun bestod af 5 Medlemmer af Udvalget, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm), som ogsaa er Medlem af Udvalget, ved 1ste Behandling udtrykkelig sagde, at han havde meget store Betænkeligheder ved at stemme for disse to Paragrafer, og man vil altsaa se, at der er flere end 5 Medlemmer af Udvalget, som ikke ere saa ganske sikre i Sadlen med Hensyn til dem. Jeg skal slutte med at sige, at det er af Hensyn til Lovens Skjæbne og til Publikums Dom, at jeg har sluttet mig til de to Forslag under Nr. 44 og 47.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.